

overlades til udviklingslandene selv at tilrettelægge deres interne politik uden indblanding eller påtryk udefra, vil mange af disse lande næppe i løbet af en kortere periode være i stand til at *opbygge et effektivt samfundsmaskineri* uden støtte udefra. Ydelse af støtte og vejledning af denne art er en af De Forenede Nationers vigtigste opgaver. Danmark har derfor hidtil ydet langt den største del af sin bistand gennem FN og de herunder hørende internationale organisationer, både for så vidt angår den tekniske, økonomiske og humanitære bistand.

Det af udvalget fremsatte forslag bygger på den konklusion, at *den væsentligste del af Danmarks bistand til udviklingslandene også fremtidigt bør ydes gennem FN eller i samarbejde med FN*. Dette stemmer overens med udviklingslandenes egne ønsker, idet disse foretrækker den multilaterale bistand, som er upolitisk og anses for mindre ydmygende, fordi den ydes gennem en organisation, som udviklingslandene selv er medlem af. Endvidere må hensynet til betydningen af en styrkelse af FN og til en international koordinering af de tekniske bistandsydelse i sig selv tillægges stor vægt. Regeringen er enig med udvalget i, at man som hidtil i stort omfang bør yde bistand gennem de multilaterale kanaler.

En række andre hensyn taler dog for, at man samtidig også væsentligt forøger bevillingerne til *bilateral bistand*. Først og fremmest har vore egne levevilkår udviklet sig således, at vi foruden at oprettholde og forøge den multilaterale bistand har råd til sideløbende hermed at påbegynde en bilateral indsats. Der har i den senere tid vist sig en stigende interesse i befolkningen for at deltage i dette arbejde. Fra mange sider og ikke mindst fra ungdommen har regeringen modtaget opfordringer til at gøre mere for udviklingslandene. Det ville være af stor værdi, at arbejdet med teknisk bistand kunne hvile på et bredt folkeligt grundlag..... Mån bør dog også ved ydelsen af bilateral bistand i alle tilfælde søge etableret kontakt og om muligt et samarbejde med FN.

Også fra de danske erhvervs side er der en stigende interesse for en indsats i udviklingslandene; dette taler ligeledes for en udvidelse specielt af den bilaterale indsats. Det er et spørgsmål, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang handelspolitiske hensyn bør indgå i overvejelserne vedrørende bistanden til udviklingslandene. Selv om det primære hensyn skal være at hjælpe udviklingslandene, vil bistanden sikkert i mange tilfælde kunne få et solidere og varigere grundlag, hvis den efterhånden kan støttes på en gensidig handelsmæssig interesse. Det er derfor af afgørende betydning for at kunne skabe et sådant stabilt grundlag for Danmarks samarbejde med udviklingslandene, at *erhvervslivets aktive medvirken* sikres. Såfremt den tekniske bistand til en vis grad koordineres med erhvervslivets interesser, vil de investeringer, som måtte følge i den tekniske bistands kølvand, kunne blive af *betydning ikke alene for udviklingslandenes økonomiske*